

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. april 2010
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2010-156-0236
Dok.: AHI40341

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 53 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven (Forbud mod besiddelse mv. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre mv.) (L 163), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. april 2010.

Lars Barfoed

/

Jens Teilberg Søndergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 53 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven (Forbud mod besiddelse mv. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre mv.) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 21. april 2010 fra Alpha Hundeadfærdscenter, jf. L 163 – bilag 22.”

Svar:

Alpha Hundeadfærdscenter har rettet henvendelse til Folketingets Retsudvalg vedrørende det forbud mod besiddelse og avl af 13 hunderacer, som følger af lovforslaget. I henvendelsen anføres det bl.a., at et forbud mod visse hunderacer ikke vil have nogen synlig effekt. Endvidere anføres det, at kravet om, at hunde, der omfattes af overgangsordningen, skal være iført mundkurv, er uacceptabelt.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der stærke grunde til at foreslå en forbudsordning.

Som anført i delbetænkning om farlige hunde, som Justitsministeriets Udvalg om hunde afgav den 20. januar 2010, er det således et væsentligt problem, når der i den brede befolkning skabes frygt for at blive angrebet af hunde, som man møder på offentlige gader og veje, uanset om denne frygt statistisk set er velbegrundet. Det må i den forbindelse fremhæves, at der – både tidligere, men i høj grad i de allerseneste år – har været fokus på, at nogle hundeejere ligefrem tilstræber at have en hund, der af omgivelserne bliver opfattet som ”farlig” og dermed efter omstændighederne egnet til at skabe frygt hos omgivelserne.

Hertil kommer, at der er almindelig enighed om, at der findes visse racer eller typer af hunde, som stiller særlige krav til ejerens håndtering og opdragelse, og det gælder, hvad enten man vælger at betegne disse hunde som ”farlige” eller ”krævende” hunde.

Selv om den omtalte model for en forbudsordning næppe vil kunne håndhæves fuldt ud effektivt i praksis, vil en sådan ordning efter Justitsministeriets opfattelse under alle omstændigheder kunne have den effekt, at antallet af farlige hunde gradvist vil kunne blive reduceret i de kommende år.

Formålet med en forbudsordning er således at varetage hensynet til borgernes sikkerhed og tryghed.

Justitsministeriet har fundet, at der ved indførelsen af forbuddet bør gælde en overgangsordning for de personer, der på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse allerede var i besiddelse af hunde tilhørende de racer, som forbydes.

Det følger således af lovforslagets § 3, stk. 4, at personer, som ved lovforslagets fremsættelse den 17. marts 2010 besad hunde, som er omfattet af forbuddet, fortsat kan besidde disse. Sådanne hunde må dog ikke overdrages og skal på gader, veje, stier, pladser mv., der er åbne for almindelig færdsel, føres i bånd og være forsynet med forsvarlig, lukket mundkurv. Båndet skal være en fast line med en maksimal længde på 2 meter.

Den foreslåede overgangsordning svarer i vidt omfang til den overgangsordning, som blev fastsat i bekendtgørelse nr. 748 af 14. november 1991 om forbud mod hold af særligt farlige hunde, hvor besiddelse af hunde af racen pitbull terrier og tosa inu blev forbudt.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at en sådan overgangsordning sikrer hensynet til borgernes sikkerhed og tryghed i overgangsperioden samtidig med, at den tilgodeser den berettigede forventning hos nuværende besiddere af de pågældende hunde om fortsat at måtte holde hunde, som de var i besiddelse af på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse.